

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/20/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8221200754
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8221200754.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a členov senátu JUDr. Viery Zolňakovej a JUDr. Milana Majerníka, v spore žalobcu: Y. G., X.. XX.XX.XXXX, L. J. Z. XXX/XX, XXX XX L., právne zastúpeného JUDr. Ivanom Vankom, advokátom, so sídlom Floriánska 19, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35555114, proti žalovanej: Slovenská republika - Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova 2, 812 85 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 0016 481, o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov, č. k. 5C/11/2021-84 z 11. októbra 2021 takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok v napadnutom II. a III. výroku.
- II. Stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Bardejov 19. apríla 2021 voči žalovanej domáhal zaplata 5.360,- eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 5.360,- eur od 22. septembra 2020 do zaplata a náhrady trov konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že uznesením Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sp. zn. A. J. XXX/XXXX zo 14. februára 2020 generálny prokurátor Slovenskej republiky podľa ust. § 363 ods. 1, § 364 ods. 1 písm. a), ods. 3, § 366 ods. 1, ods. 2, § 367 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku rozhodol, že právoplatným uznesením prokurátorky Okresnej prokuratúry Bardejov, č. k. J. XXX/XX/XXXX-X zo 6. septembra 2019, ktorým podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietla ako nedôvodnú sťažnosť obvineného Y. G. podanú proti uzneseniu o vznesení obvinenia vydanému povereným príslušníkom Okresného riaditeľstva PZ v Bardejove, Obvodného oddelenia PZ v Bardejove, sp. zn. S.-XXX/BJ-L.-XXXX z 31. júla 2019 v časti, v ktorej bolo podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 248 ods. 1 písm. l) Trestného zákona, bol porušený zákon v neprospech obvineného Y. G. a právoplatné uznesenie prokurátorky Okresnej prokuratúry Bardejov, sp. zn. J. XXX/XXXX zo 6. septembra 2019 zrušil. Rovnako bolo zrušené uznesenie povereného príslušníka PZ, Okresného riaditeľstva PZ v Bardejove, Obvodného oddelenia PZ Bardejov, sp. zn. S.-XXX/BJ-L.-XXXX z 31. júla 2019 v časti, v ktorej podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie žalobcovi za skutok právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. l) Trestného zákona, pričom poverenému príslušníkovi Okresného riaditeľstva PZ v Bardejove, Obvodné oddelenie Bardejov bolo prikázané, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Po tom poverený príslušník Policajného zboru uznesením, sp. zn. S.-XXX/BJ-L.-XXXX zo 4. mája 2020 podľa § 214 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku vec prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. l) Trestného zákona postúpil Stavebnému úradu Mesta Bardejov na prejednanie priestupku podľa § 105 ods. 1 písm. a) zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (Stavebný zákon).

Mesto Bardejov ako príslušný správny orgán rozhodnutím, sp. zn. XXXX/XXXX/R/XXXX z 27. januára 2020 podľa § 30 ods. 1 písm. h) zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní konanie o priestupku podľa § 105 ods. 1 písm. f), ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) stavebného zákona zastavilo z dôvodu, že k spáchaniu priestupku nedošlo. Po vznesení obvinenia uznesením povereného príslušníka Okresného riaditeľstva PZ v Bardejove, Obvodného oddelenia PZ v Bardejove, ČVS: S.-XXX/BJ-L.-XXXX z 31. júla 2019 za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 248 ods. 1 písm. l) Trestného zákona, bol 19. septembra 2019 o 12:45 hod. vypočutý ako obvinený a po ukončení tohto výsluchu bol o 14:00 hod. podľa ustanovenia § 86 ods. 1 Trestného poriadku so súhlasom prokurátorky Okresnej prokuratúry v Bardejove podľa § 86 ods. 1 Trestného poriadku zadržaný z dôvodov uvedených v ustanovení § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a umiestnený do cely predbežného zadržania. Po týchto úkonoch trestného konania bol pre psychické zlyhanie a s tým spojené závažné zdravotné problémy akútne psychiatricky vyšetrený na pohotovostnej lekárskej službe Nemocnice s poliklinikou R.. E. Y. L.. Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Bardejove 20. septembra 2019 o 09:35 hod. podala pod č. k. J. XXX/XXXX na Okresný súd Bardejov návrh na jeho vzatie do väzby z dôvodov uvedených v ustanovení § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a sudkyňa pre prípravné konanie Okresného súdu Bardejov ho príkazom z 20. septembra 2019 sp. zn. Tp/27/2019 po prijatí písomného sľubu obvineného podľa § 87 ods. 2 Trestného poriadku prepustila zo zadržania na slobodu. Pre pretrvávajúce zdravotné problémy psychického charakteru sa 23. septembra 2019 podrobil vyšetreniu v psychiatrickej ambulancii vo R. so záverom „Depresívna epizóda ľahká G.. O. XX.X“, „Klaustrofóbia G.. O. XX.X - úzkostná porucha (fóbia), ktorá sa prejavuje, silným strachom zo situácie v uzavretých priestoroch (oprava záverov v zmysle podania žalobcu doručeného súdu dňa 22.06.2021 a priloženej lekárskej správy).“ V súlade s ustanovením § 15 ods. 1 a nasl. zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci“) 21. septembra 2020 podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky, ktorou si uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5.000,- eur. Na túto žiadosť reagovala Generálna prokuratúra listom z 27. januára 2021, č. k. Y. D. XXX/XX/XXXX-X (doručeným 18. februára 2021), z obsahu ktorého vyplýva, že Generálna prokuratúra Slovenskej republiky (i) nezistila splnenie zákonných podmienok pre náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú si riadne a včas uplatnil a v tomto smere poukázala na (ii) ustanovenie § 17 ods. 3 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci upravujúce výšku nemajetkovej ujmy v peniazoch, na (iii) dĺžku nezákonne vedeného trestného stíhania a na skutočnosť, (iv) že trestné stíhanie skončilo v prípravnom konaní, teda bez toho, aby bola vec verejne prejednaná pred súdom. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky rozhodla o podanej žiadosti tak, že vzhľadom na uvedené nepreukázanie vzniku nemajetkovej ujmy v zmysle zákonných požiadaviek považuje za dostatočné zadosťučinenie konštatovanie porušenia práva a ospravedlnenie sa Y. G.. V mene Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa ospravedlňujem Y. G. za nezákonné rozhodnutia, ktorými sú uznesenie povereného príslušníka Obvodného oddelenia Policajného zboru Bardejov z 31. júla 2019 sp. zn. S.-XXX/BJ-L.-XXXX o trestnom stíhaní ako obvineného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. l) Trestného zákona a tiež uznesenia prokurátorky Okresnej prokuratúry Bardejov zo 6. septembra 2019 č. k. J. XXX/XX/XXXX-X o zamietnutí jeho sťažnosti.“ Jeho vyjadrenie k tomuto listu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky posúdila ako opakovanú žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, na ktorú nemožno prihliadať, nakoľko o nej už bolo rozhodnuté listom z 27. januára 2021. Má za to, že bol nezákonne trestne stíhaný, keďže trestné stíhanie vedené proti jeho osobe bolo skončené zrušením uznesenia povereného príslušníka PZ Okresného riaditeľstva PZ v Bardejove, Obvodného oddelenia PZ Bardejov, sp. zn. S.-XXX/BJ-L.-XXXX z 31. júla 2019 v časti, v ktorej mu podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie za skutok právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. l) Trestného zákona a aj následné konanie o priestupku bolo zastavené, lebo k spáchaniu priestupku z jeho strany nedošlo, v dôsledku čoho mu patrí náhrada nemajetkovej ujmy v uvedenej sume, nakoľko samotné uznesenie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sp. zn. A. J. XXX/XXXX zo 14. februára 2020, ktorým bolo vyslovené, že bol porušený zákon v jeho neprospech nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu, ktorú utrpel trestným stíhaním, ktoré sa viedlo proti jeho osobe. V súvislosti s trestným stíhaním mal zdravotné problémy, najmä psychické, a to predovšetkým v dôsledku obmedzenia osobnej slobody a umiestnenia do cely predbežného zadržania, pričom to považuje za neadekvátny a neprimeraný postup orgánov činných v trestnom konaní. V takejto stresovej situácii sa naplno prejavili jeho psychické problémy „Depresívna epizóda ľahká G.. O. XX.X“ a „Klaustrofóbia G.. O. XX.X - úzkostná porucha (fóbia)“ (oprava záverov v zmysle podania žalobcu doručeného súdu dňa 22.06.2021 a priloženej lekárskej správy), ktorá sa prejavuje silným strachom

zo situácie v uzavretých priestoroch. Pre psychické zlyhanie bol akútne psychiatricky vyšetrený na pohotovostnej lekárskej službe Nemocnice s poliklinikou R.. E. Y. L.. Aj po prepustení zo zadržania na slobodu pre pretrvávajúce zdravotné problémy psychického charakteru sa 23. septembra 2019 podrobil vyšetreniu na psychiatrickej ambulancii vo R.. Zlé susedské vzťahy sa ešte viac prehĺbili a keď susedia zistili, že spory súvisiace s rekonštrukciou jeho vyše 100-ročného domu sa dajú riešiť aj trestno-právnymi formami, začali na neho podávať ďalšie sťažnosti na stavebný úrad a rôzne iné štátne inštitúcie, ako aj na súd, čím zneprijemnil život nielen jemu, ale aj jeho matke v pokročilom veku. Začal mať povesť kriminálnika, k čomu zrejme dopomohla aj skutočnosť, že je vedúcim kick box klubu L. a zároveň aj trénerom. Pred predmetným trestným stíhaním nebol nikdy trestne stíhaný a viedol riadny a bezúhonný život slušného občana Slovenskej republiky. Od obdobia, v ktorom bol trestne stíhaný, sa mu zhoršila kvalita jeho života, čo sa prejavilo ako v súkromnej, tak aj v pracovnej sfére i v spoločenskom uplatnení. Uplatňuje si aj nárok na náhradu škody pozostávajúcej z vynaložených peňažných prostriedkov na trovy trestného konania, ktoré zaplatil svojmu obhajcovi JUDr. Ivanovi Vankovi, advokátovi, a to vo výške 360,- eur s 20 % DPH.

2. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom zastavil konanie v časti o náhradu škody pozostávajúcej z nákladov na trovy právneho zastúpenia vo výške 360,- eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 360,- eur od 22. septembra 2020 do zaplatenia, o zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 5.000,- eur za obdobie od 22. septembra 2020 do 17. februára 2021 a o zaplatenie úrokov z omeškania nad 5 % ročne zo sumy 5.000,- eur od 18. februára 2021 do zaplatenia, zamietol žalobu v prevyšujúcej časti a nepriзнаl stranám sporu nárok na náhradu trov konania.

3. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, § 1 písm. a), § 3, § 4 ods. 1, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, ods. 2, § 17 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

4. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie skutkovo odôvodnil tým, že poverený príslušník PZ uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Bardejove z 31. júla 2019 podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie žalobcovi za prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. l) Trestného zákona, lebo na podklade zistených skutočností bol dostatočne odôvodnený záver, že obvinený ako stavebník vykonávajúci na parcele číslo M.-F. XXXX nachádzajúcej sa v k. ú. L., ktorej je majiteľom stavbu s názvom „Rodinný dom- stavebné úpravy, prístavba a nadstavba“ za obdobie od 24. júna 2019 do 31. júla 2019 opakovane vykonával stavebnú činnosť na uvedenej stavbe bez vydania riadneho stavebného povolenia, a to aj napriek tomu, že stavebným úradom Mesta Bardejov bolo vydané rozhodnutie číslo Ž. XXXX/XXXX z 27. mája 2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť 24. júna 2019 o okamžitom zastavení prác na stavbe, ktorým s okamžitou platnosťou zastavuje podľa § 102 ods. 2 zákona číslo 50/1976 Zb. - stavebného zákona, stavebníkovi Y. G. všetky stavebné práce na rozostavanej stavbe s názvom „Rodinný dom - stavebné úpravy, prístavba a nadstavba“. Uznesením prokurátorky Okresnej prokuratúry Bardejov, č. k. J. XXX/XX/XXXX-X zo 6. septembra 2019 bola podľa § 193 ods. 1. písm. c) Trestného poriadku sťažnosť obvineného proti uzneseniu povereného príslušníka Obvodného oddelenia PZ Bardejov, sp. zn. ČVS: S.-XXX/BJ-L.-XXXX z 31. júla 2019 o vznesení obvinenia ako nedôvodná zamietnutá. Uznesením generálneho prokurátora Slovenskej republiky, č. k. A. J. XXX/XX/XXXX-X zo 14. februára 2020 podľa § 363 ods. 1, § 364 ods. 1 písm. a), ods. 3, § 366 ods. 1, ods. 2, § 367 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku generálny prokurátor rozhodol, že právoplatným uznesením prokurátorky Okresnej prokuratúry Bardejov, sp. zn. J. XXX/XX/XXXX-X zo 6. septembra 2019, ktorým podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietla ako nedôvodnú sťažnosť obvineného Y. G. podanú proti uzneseniu o vznesení obvinenia vydaného povereným príslušníkom Okresného riaditeľstva PZ v Bardejove, Obvodného oddelenia PZ v Bardejove, sp. zn. S.-XXX/BJ-L.-XXXX z 31. júla 2019 v časti, v ktorej bolo podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 248 ods. 1 písm. l) Trestného zákona, bol porušený zákon v ustanovení § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a v konaní, ktoré mu predchádzalo v ustanoveniach § 2 ods. 1, § 2 ods. 10, § 2 ods. 12, § 206 ods. 1 Trestného poriadku a v ustanovení § 348 ods. 1 písm. l) Trestného zákona v neprospech obvineného Y. G.. Ďalej bolo zrušené právoplatné uznesenie prokurátorky Okresnej prokuratúry Bardejov sp. zn. J. XXX/XXXX zo 6. septembra 2019. Rovnako bolo zrušené uznesenie povereného príslušníka PZ, Okresného riaditeľstva PZ v Bardejove, Obvodného oddelenia PZ Bardejov, sp. zn. S.-XXX/BJ-L.-XXXX z 31. júla 2019 v časti, v ktorej podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie žalobcovi za skutok právne kvalifikovaný ako prečin marenia

výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. l) Trestného zákona, pričom poverenému príslušníkovi Okresného riaditeľstva PZ v Bardejove, Obvodné oddelenie Bardejov bolo prikázané, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Bardejove zo 4. mája 2020 poverený príslušník PZ podľa § 214 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku trestnú vec, v ktorej bolo začaté trestné stíhanie za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. l) Trestného zákona postúpil preto, že Y. G. ako stavebník vykonávajúci na parcele číslo M.-F. XXXX nachádzajúcej sa v k. ú. L., ktorej je obvinený majiteľom stavbu s názvom „Rodinný dom - stavebné úpravy, prístavba a nadstavba“ za obdobie od 24. júna 2019 do 31. júla 2019 opakovane vykonával stavebnú činnosť na uvedenej stavbe bez vydania riadneho stavebného povolenia, a to aj napriek tomu, že stavebným úradom Mesta Bardejov bolo vydané rozhodnutie číslo Ž. XXXX/XXXX z 27. mája 2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť 24. júna 2019 o okamžitom zastavení prác na stavbe, ktorým s okamžitou platnosťou zastavuje podľa § 102 ods. 2 zákona číslo 50/1976 Zb. - stavebného zákona, stavebníkovi Y. G. všetky stavebné práce na rozostavanej stavbe s názvom „Rodinný dom - stavebné úpravy, prístavba a nadstavba“ Stavebnému úradu Mesta Bardejov na prejednanie priestupku podľa § 105 ods. 1 písm. a) zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov. Žalobca bol obmedzený na osobnej slobode 19. septembra 2019 o 14:00 hod. a o 15:45 hod. bol umiestnený v cele. Z cely bol prepustený 20. septembra 2019 o 19:22 hod. na základe príkazu na prepustenie Okresného súdu Bardejov č. XPt/XX/XXXX (sudkyňou pre prípravné konanie E. G.), pričom k eskortovaniu na príslušný súd došlo 20. septembra 2019 o 16:30 hod. Podľa záznamu o odovzdaní osoby na umiestnenie do cely policajného zaistenia žalobca bol daný do cely policajného zaistenia 19. septembra 2019 o 15:45 hod. na základe zápisnice o zadržaní obvinenej osoby ČVS: S.-XX/BJ-L.-XXXX. Výsledok prehliadky žalobcu je bez zranenia, voči žalobcovi nebolo použité žiadne fyzické násilie. Podľa vyjadrenia či osoba môže byť umiestnená v cele policajného zaistenia podľa § 79 ods. 1 zákona č. 578/2004 Z. z. o poskytovaní zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 41/2013 Z. z. z 19. septembra 2019 vystaveného H. H. J. a H. G. F. žalobca môže byť umiestnený v cele policajného zaistenia a pri pobyte v cele nie je potrebné dodržiavať individuálne obmedzenia. Podľa záznamu z 19. septembra 2019 v čase o 15:45 hod. bola žalobcovi ako osobe umiestnenej v cele č. XXX na OO PZ Bardejov privolaná RZP cez linku 155, nakoľko sa menovaný sťažoval, že sa mu ťažko dýcha, trasú sa mu ruky a je v strese. Záchranári z RZP NsP Bardejov - RZP ošetrovatelia E. Č. a H. M. ošetrovali menovaného od 19:20 hod. do 19:35 hod., pričom po jeho ošetrení zhodnotili jeho zdravotný stav a uviedli, že nie je ho potrebné transportovať do Nemocnice s poliklinikou R. E. Y. L. na ďalšie vyšetrenie, pričom je schopný umiestnenia do CPZ pri OO PZ Bardejov. Podľa záznamu o zhodnotení zdravotného stavu spísaného zdravotníkmi RZP anamnéza žalobcu ako pacienta: emocionálne rozrušený pre problémy so zákonom; udáva, že nemôže spať; je nervózny; iné neuvádza. Žalobca listom označeným ako „Žiadosť poškodeného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci“ z 11. septembra 2020 adresovaným Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky postupom podľa § 15 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci žiadal Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky ako príslušný orgán podľa § 4 ods. 1 písm. f) tohto zákona z dôvodov tam uvedených o uspokojenie jeho nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5.000,- eur a zároveň ju upozornil, že ak jeho nárok nebude uspokojený v zákonnej lehote šiestich mesiacov podľa § 16 ods. 4 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, uplatní si svoj nárok na súde. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky v liste z 27. januára 2021 adresovanom právnenému zástupcovi žalobcu uviedla, že trestné stíhanie Y. G. ako obvineného v roku 2019 trvalo šesť a pol mesiaca. Konanie vo veci skončilo uznesením povereného príslušníka Obvodného oddelenia Policajného zboru Bardejov, sp. zn. S.-XXX/BJ-L.-XXXX zo 4. mája 2020 v zmysle § 214 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku postúpením veci Stavebnému úradu Mesta Bardejov. Je pochopiteľné, že trestné stíhanie pociťuje klient ako krivdu voči svojej osobe. Nemožno ale nespomenúť, že trestné stíhanie skončilo v prípravnom konaní, teda bez toho, aby bola vec verejne prejednaná pred súdom. V žiadosti o náhradu škody okrem subjektívnych pocitov nie sú uvedené žiadne konkrétne podstatné okolnosti, ktoré by potvrdzovali skutočnú závažnosť následkov trestného stíhania, ako to vyžaduje citované ustanovenie § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. alebo ustálená judikatúra (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/44/2017 z 21. júna 2018 „V prípade nemajetkovej ujmy spôsobenej trestným stíhaním, ktoré skončilo oslobodením spod obžaloby, bude potrebné popri povahe a dĺžke trestného konania prihliadnuť najmä na závažnosť ujmy a okolností, za ktorých k nej došlo a na závažnosť následkov spôsobených trestným stíhaním, za ktorých k nej došlo a na závažnosť následkov spôsobených trestným stíhaním v osobnostnej sfére poškodeného. Posúdenie okolností, za ktorých k ujme došlo, zahrňuje aj správanie sa samotného poškodeného. Pri určovaní

primeranosti formy zadosťučinenia, závažnosť ujmy je potrebné skúmať predovšetkým vo vzťahu k tým osobnostným sféram, ktoré žalobca v konaní uplatnil (v morálnej sfére, vo sfére súkromnej a pracovného uplatnenia).“ Zdravotné ťažkosti, ktoré sú v žiadosti uvedené v spojení s doloženým zoznamom poskytnutých zdravotných služieb, prehľadom č. XX pre fiškálnu pokladňu z 20.09.2019 (ktoré bez ďalšieho preukazuje len vystavenie faktúry) a so správou z kontrolného vyšetrenia z 23.09.2019 v M. B. K.L..F., R.. K.. S.. v psychiatrickej ambulancii H.. K. F. má, ako vyplýva z jej obsahu, subjektívny pôvod. Objektívny nález lekára nepoukazuje na trestné stíhanie ako príčinu uvádzaných ťažkostí. K preukázaniu vzniku nemajetkovej ujmy poukázala Generálna prokuratúra Slovenskej republiky na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS 285/2018 z 15. augusta 2018, v ktorom súd konštatoval, že nečinnosť orgánu verejnej moci, či zbytočné prietahy v konaní nepochybne znamenajú samé o sebe pre poškodeného určitú imateriálnu ujmu, to však ale poškodeného nezbavuje povinnosti preukázať, v prípade uplatňovania jej peňažnej náhrady, vznik tejto nemajetkovej ujmy v jednotlivých oblastiach života a intenzitu zásahu, ako aj to, že iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočne účinným a efektívnym prostriedkom na vyváženie, či zmiernenie tejto vzniknutej ujmy. Vzhľadom na uvedené nepreukázanie vzniku nemajetkovej ujmy v zmysle zákonných požiadaviek považuje Generálna prokuratúra Slovenskej republiky za dostatočné zadosťučinenie konštatovanie porušenia práva a ospravedlnenie sa Y. G.. V mene Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa teda ospravedľuje Y. G. za nezákonné rozhodnutia, ktorými sú uznesenie povereného príslušníka Obvodného oddelenia Policajného zboru Bardejov z 31. júla 2019 sp. zn. S.-XXX/BJ-L.-XXXX o trestnom stíhaní ako obvineného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. l) Trestného zákona a tiež uznesenia prokurátorky Okresnej prokuratúry Bardejov zo 6. septembra 2019 č. k. J. XXX/XX/XXXX-X o zamietnutí jeho sťažnosti. Podľa lekárskej správy vystavenej 23. septembra 2019 o 11:29 hod. H.. K. F., psychiatrická ambulancia R. žalobca sa podrobil kontrolnému vyšetreniu. V časti Subj. je uvedené: zoberali ho na 30 hodín do väzby, pretože prerábal dom bez povolenia, maril úradné rozhodnutie. Má so susedmi problém, v base sa psychicky zrútil. Obvinili ho, že sa vyhráždal susedom. Bojí sa uzavretých priestorov. Keď sa dostane do uzatvoreného priestoru, bojí sa, že zomrie, že odpadne, má trpnutie rúk, nôh, búšenie srdca. Doma sa nezatvára, nevojde do výťahu. V časti Záver je uvedené: Depresívna epizóda ľahká O. XX.X, Špecifická fóbia - Klaustrofóbia O..X.

5. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil tým, že v danej veci existovalo nezákonné rozhodnutie na preukázanie nároku na náhradu škody, keďže generálny prokurátor postupom podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku zrušil ako rozhodnutie prokurátorky o zamietnutí sťažnosti žalovaného proti uzneseniu povereného príslušníka PZ o vznesení obvinenia pre prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. l) Trestného zákona, ako aj samotné uznesenie povereného príslušníka PZ o vznesení obvinenia pre prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. l) Trestného zákona, pričom následne poverený príslušník PZ postúpil vec príslušnému stavebnému úradu na prejednanie priestupku. Rovnako bol preukázaný aj vznik škody, keďže žalobca v žalobe tvrdil, že v súvislosti s trestným stíhaním jeho osoby mal zdravotné problémy najmä psychické, a to predovšetkým v dôsledku obmedzenia jeho osobnej slobody a umiestnenia do cely predbežného zadržania. V takejto stresovej situácii sa naplno prejavili jeho psychické problémy, pre ktoré bol vyšetrený na pohotovostnej lekárskej službe v L. a po prepustení zo zadržania sa podrobil vyšetreniu na psychiatrickej ambulancii vo R.. Zlé susedské vzťahy sa ešte viac prehĺbili a susedia začali na neho podávať sťažnosti na rôzne úrady, ako aj súd, čím znepríjemnili život nielen jemu, ale aj jeho matke a začal mať povest' kriminálnika, čomu mala dopomôcť aj skutočnosť, že je vedúcim a trénerom kick box klubu L.. Od obdobia, v ktorom bol trestne stíhaný, sa mu zhoršila kvalita jeho života, čo sa prejavilo ako v súkromnej, tak aj v pracovnej sfére i v spoločenskom uplatnení. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázaný iba vznik škody (ujmy) v súvislosti s umiestnením žalobcu do cely predbežného zadržania v súvislosti s návrhom prokurátorky na jeho vzatie do väzby. Z dokazovania vyplynulo, že žalobca bol 19. septembra 2019 o 14:00 hod. obmedzený na osobnej slobode a o 15:45 hod. bol umiestnený do cely predbežného zadržania a následne 20. septembra 2019 o 16:30 hod. bol eskortovaný na príslušný súd a o 19:22 hod. bol prepustený na základe príkazu sudcu pre prípravné konanie na prepustenie. Ako vyplýva zo záznamu OR PZ (odsek 10. odôvodnenia) počas pobytu žalobcu v cele predbežného zadržania 19. septembra 2019 v čase o 15:45 hod. bola privolaná RZP, keďže sa sťažoval, že sa mu ťažko dýcha, trasú sa mu ruky a je v strese, pričom zo záznamu o zhodnotení zdravotného stavu osoby vyplýva, že žalobca bol emocionálne rozrušený, že nemôže spať, je nervózny. Z toho jednoznačne vyplýva, že počas pobytu žalobcu v cele predbežného zadržania došlo k zhoršeniu jeho psychického zdravotného stavu, čo si vyžadovalo poskytnutie lekárskeho ošetrovania. Súd má preto za preukázané, že na strane žalobcu došlo ku vzniku škody na jeho zdraví počas jeho pobytu v cele

predbežného zadržania. Pokiaľ žalobca ohľadom vzniku škody poukazoval, že od obdobia, v ktorom bol trestne stíhaný, sa mu zhoršila kvalita života, čo sa malo prejavíť ako v súkromnej, tak aj v pracovnej sfére i v spoločenskom uplatnení, tak ohľadne uvedených skutkových tvrdení žalobca neunesol dôkazné bremeno, pretože v tomto smere neboli produkované z jeho strany žiadne dôkazy, ktoré by uvedené skutočnosti potvrdzovali. Žalovaná nenesie zodpovednosť za konanie susedov žalobcu voči nemu a v prípade, ak ich konaním žalobcovi vznikla nejaká škoda, je potrebné si ju riadne uplatňovať voči nim. Súd nemal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, aby škoda (ujma) na zdraví, ktorá vznikla žalobcovi počas pobytu v cele predbežného zadržania bola v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím. Zo skutkových tvrdení žalobcu na pojednávaní vyplynulo, že žalobca už pred umiestnením do cely predbežného zadržania 19. septembra 2019 mal psychické problémy, liečil sa u H.. F., bral lieky, pričom tieto problémy mal už od roku 2017. Ďalej žalobca tvrdil, že o týchto svojich zdravotných problémoch a o tom, že berie lieky policajtom pri umiestnení do cely predbežného zadržania 19. septembra 2019 nepovedal. Z dokazovania vyplynulo, že o týchto svojich zdravotných problémoch neinformoval ani počas jeho umiestnenia v cele predbežného zadržania, a to ani počas lekárskeho vyšetrenia privolanou RZP. Až 23. septembra 2019 navštívil psychiatrickú ambulanciu H.. F., pričom z jeho lekárskej správy vyplýva záver, že žalobca prekonal depresívnu epizódu ľahkú, pričom trpí psychickou poruchou klaustrofóbiou, ktorá sa prejavuje strachom zo situácie v uzavretých priestoroch. Z týchto dôvodov súd dospel k záveru, že škodu (ujmu) na zdraví, ktorú žalobca utrpel počas umiestnenia v cele predbežného zadržania, si zaviniť žalobca výlučne sám a v zmysle ustanovenia § 441 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) ju znáša sám. Žalobca pred umiestnením do cely predbežného zadržania a ani počas pobytu v nej príslušníkom PZ, ani privolaným zdravotníkom RZP nepovedal o svojich psychických zdravotných problémoch, ako ani o skutočnosti, že pravidelne navštevuje psychiatrickú ambulanciu H.. F. a berie lieky. Z lekárskej správy H.. F. vyplýva, že žalobca trpí klaustrofóbiou, t. j. chorobným strachom z uzavretých alebo obmedzených priestorov. Teda žalobca svojím konaním, resp. nekonaním (o svojich dlhodobých psychických zdravotných problémoch neinformoval príslušné osoby pred umiestnením do cely predbežného zadržania) sám zaviniť, že počas pobytu v nej sa mu zhoršil zdravotný stav a bola mu volaná RZP. Z dokazovania jednoznačne vyplynulo, že žalobca pred umiestnením do cely predbežného zadržania bol vyšetrený lekárom, ktorý konštatoval, že je schopný byť umiestnený a zotrvať v cele predbežného zadržania, pričom pri pobyte v cele nie je potrebné dodržiavať individuálne obmedzenia (odsek 10. odôvodnenia). Rovnako tak zdravotníci, ktorí žalobcu vyšetřili už počas jeho pobytu v cele predbežného zadržania po vyšetrení žalobcu konštatovali, že je schopný umiestnenia v cele. Zo žiadnych listinných dôkazov nevyplýva, aby žalobca pri jednotlivých lekárskejších vyšetreniach uviedol, že dlhodobo trpí psychickými zdravotnými problémami, kvôli ktorým pravidelne navštevuje psychiatrickú ambulanciu a berie lieky. Súd má za to, že ku škode (ujme) na zdraví žalobcu počas jeho pobytu v cele predbežného zadržania došlo v priamej súvislosti s jeho dlhodobými psychickými problémami, o ktorých príslušné osoby (príslušníkov PZ, lekárov) vôbec neupovedomil, a preto predmetná škoda (ujma) nevznikla žalobcovi v priamej súvislosti s nezákonným rozhodnutím. Nezákonné rozhodnutie v danom prípade predstavuje len sprostredkovanú príčinu vzniku škody, nie však priamu príčinu. Ak by žalobca príslušníkov PZ a lekárov upovedomil o svojom zdravotnom stave a následne by kompetentné osoby neprijali žiadne opatrenia, teda žalobca by bol napriek tomu umiestnený do cely predbežného zadržania, resp. bez akýchkoľvek individuálnych opatrení, ktoré by zohľadňovali zdravotný stav žalobcu, tak v tom prípade škodu (ujmu) na zdraví žalobcu by bolo možné pripočítať, že vznikla v priamej súvislosti s nezákonným rozhodnutím. V predmetnom prípade tomu však tak nebolo.

6. Súd prvej inštancie rozhodol o zastavení konania v časti, v ktorej žalobca po začatí pojednávania zobral žalobu späť, a to v časti o zaplatenie náhrady majetkovej škody vo výške 360,- eur s úrokom z omeškania, v časti o zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 5.000,- eur za obdobie od 22. septembra 2020 do 17. februára 2021 a v časti úrokov z omeškania zo sumy 5.000,- eur nad 5 % ročne a za obdobie od 18. februára 2021 do zaplatenia, keďže žalovaná s týmto čiastočným späťvzatím žaloby súhlasila.

7. Súd prvej inštancie žalobu v prevyšujúcej časti zamietol z dôvodu, že žalobca v konaní nepreukázal splnenie zákonných predpokladov na priznanie nároku na náhradu škody v zmysle zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

8. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“) a § 256 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 CSP a s ohľadom na skutočnosť, že žalovanej by patril nárok na náhradu trov konania ako v časti, v ktorej bolo konanie zastavené (žalobca vzal žalobu späť bez jej zavinenia), tak aj v časti, v ktorej bola

žaloba zamietnutá, avšak žalovaná náhradu trov konania nežiadala a zo spisu vyplýva, že jej ani žiadne preukázateľné trovy konania nevznikli, nepriznal stranám sporu nárok na náhradu trov konania.

9. Proti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výroku o trovách konania podal včas odvolanie žalobca, a to z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP, teda, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Predovšetkým namietal účasť prokurátorky Okresnej prokuratúry Bardejov E.. Y. R. ako zástupkyne žalovanej, a to pre zaujatosť k prejednávanej veci a k jeho osobe, pretože to bola ona, ktorá spôsobila nezákonný stav konštatovaný v uznesení Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sp. zn. A. J. XXX/XXXX zo 14. februára 2020. Tieto okolnosti sú podľa jeho názoru dôvodom na jej vylúčenie z konania pred súdom pre jej vzťah k veci a k jeho osobe. Ako strana sporu nemá dôveru v nestrannosť postupu zástupkyne žalovanej E.. Y. R., a preto sa domáha, aby sa v ďalšom konaní nezúčastňovala a nepodieľala na vykonávaní úkonov podľa príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku. V súvislosti s namietaným nesprávnym právnym posúdením veci súdom prvej inštancie tvrdil, že charakter zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci ako osobitného druhu zodpovednosti za škodu, vyplýva zo zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. V zmysle judikatúry najvyšších súdnych autorít sa tento osobitný charakter prejavuje v prvom rade v existencii nezákonného rozhodnutia a nezákonného postupu orgánov verejnej moci. Čo sa týka psychickej poruchy, ktorou dlhodobo trpí, tá je v kontexte náhrady škody iba druhotná, aj keď v dôsledku nezákonného rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní došlo k jej zhoršeniu, čo bližšie opísal v žalobe. Vzhľadom na to, nepovažuje ospravedlnenie zo strany prokuratúry za postačujúce a v zmysle zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci zotrváva na požadovanej finančnej kompenzácii tak, ako bola vyčíslená po čiastočnom späťvzátí žaloby na pojednávaní konanom 13. septembra 2021. V tejto veci nie je podstatné, či pred umiestnením do cely predbežného zadržania trpel alebo netrpel psychickou poruchou, ale to, že uzneseniami vydanými v trestnom konaní bol porušený zákon v jeho neprospech ako obvineného v trestnom konaní. V tomto smere chce doplniť bod II. svojej žaloby o nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS 540/2016 z 13. decembra 2016 a sp. zn. I. ÚS 320/2016 zo 7. júla 2016 a o uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Cdo 125/2019 z 27. augusta 2019. S poukazom na tieto rozhodnutia konštatoval, že náhrada škody v zmysle zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je absolútnou objektívnou zodpovednosťou, kde jediným zodpovedným subjektom je štát. Jeho zodpovednosť nie je zodpovednosťou za vlastné konanie, ale objektívnou zodpovednosťou za tretiu osobu, pričom deliberácia nie je možná. Príčina porušení povinností orgánom verejnej moci, či jeho zamestnancami a ich zavinenie sú preto pre zodpovednosť štátu nerozhodné. Podmienkou je, aby škoda bola spôsobená orgánom verejnej moci a aby bola v príčinnej súvislosti s tou časťou jeho činnosti, ktorá je výkonom verejnej moci. Namietané porušenie práva na spravodlivý proces vzhľadom na postupe súdu prvej inštancie, ktorý v odôvodnení napadnutého rozsudku v prevažnej časti vyzdvihuje najmä jeho právnu argumentáciu, a to aj v závažných právnych otázkach ako je aktívna vecná legitímácia predmetného sporu. Súd prvej inštancie odôvodňuje každú z námietok žalovanej len veľmi stroho a stručne, v niektorých odsekoch len jednou vetou, poukazujúc na jeho tvrdenia, resp. tvrdenia znalcov. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadrila žalovaná, ktorá oznámila, že k odvolaniu žalobcu sa nevyjadrí s tým, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a s jeho dôvodmi sa stotožňuje. Vo vzťahu k námietke účasti prokurátorky Okresnej prokuratúry Bardejov E.. Y. R. uviedla, že E.. Y. R. sa konania zúčastnila ako procesná strana v konaní, konkrétne ako zástupkyňa žalovanej, a to na základe opatrenia generálneho prokurátora Slovenskej republiky o poverení prokurátora zastupovaním Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v civilnom sporovom konaní pred súdmi Slovenskej republiky, č. k. Y. R. XX/XX/XXXX-XX z 30. októbra 2017 a následným pridelením veci námestníkom krajského prokurátora Krajskej prokuratúry v Prešove, č. k. XKc X/XX/XXXX-X zo 7. mája 2021. Súčasne poukázala na príslušné ustanovenia Civilného sporového poriadku, z ktorých je zrejmé, že námietky zaujatosti nie je možné vznášať proti stranám sporu. Ako prílohy vyjadrenia doručila súdu opatrenie generálneho prokurátora Slovenskej republiky, ako aj pridelenie veci.

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa ust. § 34 CSP, v zmysle zásad ust. § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal

rozsudok v napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasledujúce CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

12. Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné.

13. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

14. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym zistením skutkového stavu a nesprávnym právnym zistením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

15. K námietke zaujatosti prokurátorky Okresnej prokuratúry Bardejov E.. Y. R. ako zástupkyne žalovanej vznesenej žalobcom odvolací súd konštatuje, že v danej veci je žalovanou Slovenská republika, v mene ktorej v súlade s ustanovením § 4 ods. 1 písm. f) zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky. Avšak keďže Generálna prokuratúra Slovenskej republiky je právnickou osobou, jej právne úkony vo všetkých veciach robia tí, ktorí sú na to oprávnení zákonom (štatutárne orgány) a takisto za ňu môžu robiť právne úkony aj iní jej pracovníci, pokiaľ je to určené v jej vnútorných predpisoch.

16. Žalovaná ako prílohu vyjadrenia k odvolaniu doručila súdu opatrenie generálneho prokurátora Slovenskej republiky o poverení prokurátora zastupovaním Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v civilnom sporovom konaní pred súdmi Slovenskej republiky, č. k. Y. R. XX/XX/XXXX-XX z 30. októbra 2017, ktorým generálny prokurátor poveril zastupovaním Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v plnom (generálnom) rozsahu v civilnom konaní pred súdmi Slovenskej republiky E.. Y. R., prokurátorku Okresnej prokuratúry Bardejov.

17. Z tohto listinného dokumentu nepochybne vyplýva, že poverenie na zastupovanie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v civilnom sporovom konaní pred súdmi Slovenskej republiky bolo prokurátorky Okresnej prokuratúry Bardejov E.. Y. R. udelené dávno predtým ako žalobca podal na Okresný súd Bardejov žalobu o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci a že menovaná prokurátorka je poverená na zastupovanie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, a teda nie je právnou zástupkyňou Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky. Preto na jej vzťah k žalobcovi a k prejednávanej veci nemožno ani analogicky aplikovať ustanovenie § 49 ods. 1 CSP, ktoré upravuje vylúčenie sudcu, ale ani ustanovenie § 21 písm. d) zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, podľa ktorého advokát je povinný odmietnuť poskytnutie právnych služieb, ak informácia, ktorú má o inom klientovi alebo o bývalom klientovi, by mohla toho, kto o poskytnutie právnych služieb žiada, neoprávnene zvýhodniť.

18. K námietke nesprávneho právného posúdenia § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnú normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010).

19. Z obsahu rozhodnutia súdu prvej inštancie mal odvolací súd za to, že k naplneniu tohto odvolacieho dôvodu nedošlo. Výklad a aplikácia zákonných predpisov zo strany všeobecných súdov (v danom prípade súd prvej inštancie) musí byť preto v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu, ktorým je poskytnutie materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov strán sporu. Aplikáciou a výkladom týchto ustanovení právnych noriem, tak ako ich v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol súd prvej inštancie, neobmedzil toto základné právo v rozpore s jeho podstatou a zmyslom (IV. ÚS 77/02, IV. ÚS 214/04, II. ÚS 249/2011, IV. ÚS 295/2012).

20. Ak žalobca trval na tom, že najdôležitejšou podmienkou pre náhradu škody spôsobenú nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom je, aby škoda bola spôsobená orgánom verejnej moci a aby bola v príčinnej súvislosti s tou časťou jeho činnosti, ktorá je výkonom verejnej moci, odvolací súd uvádza, že sú mu známe nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky, ako aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, na ktoré poukazoval žalobca v odvolaní a v ktorých sa sudy venovali otázke zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a náhrade takejto škody.

21. Akceptujúc právne názory vyslovené najvyššími súdnymi autoritami v týchto rozhodnutiach, však odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvej inštancie posúdil nárok žalobcu na náhradu škody správne, keďže aj pri vzniku nároku na náhradu škody sa vyžaduje splnenie troch podmienok, a to 1. existencia nezákonného rozhodnutia; 2. vznik škody; 3. príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody. V danej veci je nepochybné, že existovali nezákonné rozhodnutia, ktoré boli neskôr rozhodnutím generálneho prokurátora Slovenskej republiky zrušené a že žalobcovi v súvislosti s jeho trestným stíhaním vznikla škoda, avšak rovnako nemožno opomenúť ani skutočnosť, že žalobca bol psychiatrickým pacientom už pred jeho umiestnením do cely predbežného zariadenia a o týchto svojich zdravotných problémoch neupovedomil bezprostredne pred jeho umiestnením policajtov a ani počas jeho vyšetrenia v cele zdravotníkov rýchlej lekárskej pomoci. Za týchto okolností by bola podmienka príčinnej súvislosti splnená vtedy, ak by bol žalobca pred svojím umiestnením do cely predbežného zadržania informoval policajtov a zdravotníkov o svojich psychiatrických diagnózach a aj napriek tomu, by bol do cely umiestnený alebo vtedy, ak by bol súdu predložil potvrdenie lekára - psychiatra, že v dôsledku pobytu v cele predbežného zadržania sa mu zhoršil zdravotný stav, takéto potvrdenie však pred súdom prvej inštancie predložené žalobcom nebolo. Navyše odvolací súd dodáva, že žalobca bol v cele predbežného zadržania umiestnený iba jeden deň, a preto jeho žaloba v kontexte s výškou náhrady, ktorú si žalobou uplatňuje, vyznieva značne nepodložené.

22. K odvolacej námietke žalobcu, že súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku v prevažnej časti vyzdvihuje najmä jeho právnu argumentáciu, a to aj v závažných právnych otázkach ako je aktívna vecná legitímácia predmetného sporu a každú z námietok žalovanej odôvodňuje len veľmi stroho a stručne, v niektorých odsekoch len jednou vetou, poukazujúc na jeho tvrdenia, resp. tvrdenia znalcov, odvolací súd uvádza, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Zodpovedané majú byť len tie otázky, ktoré majú pre vec zásadný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998. Ústavný súd Slovenskej republiky vyslovil, že „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu“. (porovnaj IV. ÚS 115/03). Zároveň odvolací súd konštatuje, že z vyššie uvedeného tvrdenia žalobcu mu nie je zrejmé, čo konkrétne mal žalobca na mysli, keď tvrdil, že súd aj v závažných právnych otázkach ako je aktívna vecná legitímácia predmetného sporu v prevažnej časti vyzdvihoval najmä jeho právnu argumentáciu, keďže aktívnu vecnú legitímáciu v spore môže mať žalobca, nie samotný spor a navyše v tomto prípade aktívna vecná legitímácia žalobcu ani nebola sporná a súd sa ňou osobitne ani nezaoberal. Súčasne odvolací súd hodnotí ako nepravdivé aj tvrdenie žalobcu, že súd odôvodnil každú z námietok žalovanej len veľmi stroho a stručne, pričom poukazoval na jeho tvrdenia, resp. tvrdenia znalcov, keďže súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku obsiahlo vyjadril ku všetkým námietkam oboch sporových strán a v žiadnom

prípade nepoukazoval na tvrdenia znalcov a ani na ne poukazovať nemohol, lebo v danej veci nebol podaný žiadny znalecký posudok a nebol vypočutý žiadny znalec.

23. Z uvedených dôvodov, keďže súd prvej inštancie správne dospel k vyššie uvedeným záverom, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

24. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a ustanovením § 262 ods. 2 CSP tak, že stranám sporu nebol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, ktorej však zo spisu žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevyplývajú a ani si ich neuplatnila. V odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi nemohla byť priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Odvolací súd preto vyslovil, že stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Správnosť takéhoto rozhodnutia vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/544/2015.

25. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).